

CANÇÓ DE LA MORT RESPLENDENT

Fortunes de mar
se m'emportaran.

No podràs
orsejar sense perdre,
un a un, blanc veler,
tots els pals.

Per l'engany
de la llum de migdia,
ets sobtat presoner
d'un vell cant.

A quin port
s'enrolà, serviola,
aquest nou timoner
tan estrany?

Jo no sé
quins camins del meu somni
l'han menat al govern
de la nau.

Aspres mans
mai no deixen la roda,
i el meu temps esdevé
ja calmat.

Lluny, enllà
de paraules amargues,
una mort resplendent
vaig trobar.

Esriu, Salvador: "Cançó de la mort resplendent". *Obres completes*. Barcelona: Ed. 62, Clàssics Catalans del segle XX, 1977. (p.273)